

Історія школи

У 1913 році була побудована земська школа на території, де зараз розташовані гаражі колгоспу імені Суворова. Називалася ця школа – **Петриківське земсько – початкове училище.**

У школі було чотири класи, в яких навчалось близько 100 – 120 учнів, і лише два вчителі – Бех Митрофан Романович, він же і завідуючий, його дружина – Зверева Євдокія Федосіївна. Так як школа того часу не була відокремлена від церкви, то в ній обов'язково був піп. У місцевій школі був отець Митрофан. Старожил села Строценко Полікарп Пилипович, який навчався в цій школі, згадував, що мало кому з дітей бідноти вдавалось її закінчити. Через важкі умови сім'ї, діти шкільного віку змушені були йти на заробітки.

Після Великої Жовтневої соціалістичної революції школа була відокремлена від церкви, а церква від держави, а тому не стало попа і в Петриківській початковій школі. Важко було навчатися в роки громадянської війни. Але Радянська влада дбала про освіту. Було введено обов'язкову початкову освіту. Для дітей відкрилися не тільки можливості, а стало обов'язком одержувати початкове навчання.

З 1928 року по 1932р. завідував школою і працював учителем Остапенко Петро Онисійович разом з своєю дружиною Надією Самеонівною.

З 1932 року завідуючим школою був Самокиша Григорій Пантелеймонович, перший комсомолец села(1934р), він же став і організатором комсомольського осередку, до якого спочатку входило два чоловіка: він та агроном артілі – Лісний Тарас Далматович. Учні на цей час у школі було до 150 чоловік.

Самокиша Г.П. у 1938 році став членом Комуністичної партії і був переведений директором у Хутірську школу, а в період Великої Вітчизняної війни загинув у боротьбі з фашистами.

Вчителі нашої школи брали активну участь в ліквідації неписьменності на селі. Були організовані лікнепи, в яких навчалося близько 120 чоловік.

У 1938 році завідуючою школи була Малафій (Шовкопляс) Ольга Ларіонівна, з якою працювали вчителі: Соколовський Михайло Людвигович, Федосієнко Зіна Григорівна, Сидоренко Тетяна Трохимівна, Пата Клавдія Василівна.

У 1938 році була організована піонерська організація, якій було присвоєно ім'я піонера – героя Павлика Морозова. У перші дні піонерська організація була мало чисельна. Першою піонервожатою була Федосієнко Зіна Григорівна.

Один з перших піонерів Семен Семенович Завгородній так згадує про прийом в піонери: « Нас вишикували на урочисту лінійку перед учнями всієї школи . День вступу в піонери був для нас великим святом. Бути піонером, носити звання юного лєнінця було дуже почесно для нас. У піонери нас приймав учитель – комуніст Михайло Юдович Соколовський. Ми всі разом розказали урочисту обіцянку юного піонера. Михайло Юдович розповів нам про те, хто може носити звання лєнінця , що таке піонерський галстук. Ми, звичайно, були щасливими в цей день.»

Семен Семенович Завгородній був одним з найактивніших піонерів школи як в навчанні, так і в громадсько – корисній роботі. Піонери разом з своїми вчителями допомагали рідній Батьківщині як могли. Вся школа ходила на степ допомагати колгоспу ім.. Шевченка зривати бур'яни в житі та пшениці , ганяли

жуків, які сідали на колоски і їли зерно. Піонери також вели боротьбу з ховраками. Збирали також колоски в степах, щоб зберегти дорогоцінний хліб. Проводили також піонери деяку роботу по боротьбі з неписьменністю.

Згадує Глущенко Петро Павлович, який почав ходити в Петриківську початкову школу в 1930 році. « В 1932 році вступив у піонери весною. Деякі діти не вступали в піонери , тому що не дозволяли батьки. Вчителем був Соколовський Михайло Людвигович (поляк по національності). Він розповідав нам про революцію і революційний рух. Після прийому в піонери грали в «пилку», «м'яч», який був з коров'ячого войлоку. Брали шефство над племінним стадом коней, які готувалися для Радянської Армії».

Під час Великої Вітчизняної війни територія Петриківки була окупована німцями. У 1943 році при відступі німці зруйнували нашу школу.

Після перемоги у війні вся наша країна почала відбудовувати своє господарство, була відбудована і наша школа. Без спеціального приміщення важко було працювати. Школа розміщала в трьох селянських хатах, які були віддалені одна від другої десь біля півкілометра. Класи були маленькі, парти стояли одна біля одної, учні сиділи по декілька чоловік за партою, дуже тісно. Дерев'яної підлоги не було, а була глиняна долівка.

15.08.1951 року школа стала семирічною. Директор школи – Шовкопляс Ольга Ларіонівна., завуч – Кошовий Іван Вакулович, вчителі – Кравець Катерина Василівна, Даниленко Марія Федорівна, Квак Груня Миколаївна, Вакуленко Любов Демидівна.

У 1959 році директором став Гаркуша Василь Минович. Цього ж року школа стає восьмирічною і розпочинається будівництво нової школи. На будівництві працювали всі вчителі, техпрацівники, учні. Допомагали батьки, колгосп.

У 1962 році директором школи був Вовк Мусій Іванович, завуч – Шевченко Людмила Олександрівна. Навчання розпочинається в новому приміщенні. Діти перейшли в світлі класи. Було утворено два кабінети – фізики і хімії. За сучасними вимогами була обладнана майстерня, яка вважалася однією з найкращих в районі.

Під керівництвом вчителя біології Тимошенка М.О. проводились досліді на ділянках. Юні юннати школи виборювали в районних змаганнях призові місця.

Школа перейшла на однозміне навчання. У 1972 році школа була добудована (два кабінети, їдальня, учительська – тепер музей). В школі працювали чотири групи продовженого дня, учні забезпечувались сніданками, обідами.

В 1972-1973 р.р. школа переходить на кабінетну систему навчання.

У 1973 році – директор школи Тимошенко Михайло Олексійович, завуч – Зубко Лідія Григорівна. Школа повністю переходить на кабінетну систему.

Добре обладнанні кабінети сприяли кращому засвоєнню знань учнів. Учні школи допомагають колгоспу у збиранні овочів, фруктів, проводяться тематичні вечори у школі.

1980 рік - директор школи Юхименко Віктор Полікарпович. В січні 1983 року в школі відкрито куточок історико-красознавчого музею, а в листопаді цього року – музей ім. Павлика Морозова.

1981-1982 р.р. обладнано шкільний стадіон. Є великий сад, який дбайливо доглядають учні.

1986р. – створення музею Хліба під керівництвом Юхименко Любові Василівни.

У 1991 році – заступником директора стала Гомзікова Тетяна Василівна. Результатом довгої пошукової роботи учнівського та педагогічного колективу в цей же час відкриваються куточки - в кабінеті української мови поета – земляка Семена Данилейка а в кабінеті російської мови музейний куточок генія російської літератури О.С. Пушкіна. У зв'язку з реформою школи з 1991 році наша школа стає Петриківською неповною середньою загальноосвітньою школою I – II ступенів. А початкова школа стала чотирирічною.

У 1994 році будується нова газова котельня і школа переходить на газове опалення.

У 1995 році відбувся капітальний ремонт даху.

2000 рік – директор школи Пряніков Сергій Олександрович

Відбулося перепланування в'їзду школи.

2001 рік – директор школи Гомзікова Тетяна Василівна – вчитель української мови та літератури. Заступником – учитель фізики Пиріг Леонід Степанович (2001 - 2009 роки).

Закладаються нові сучасні клумби. Стелеться лінолеум, майструються нові стенди. Оновлюються класні кімнати – меблями, шпалерами, карнизами, гардинами... Придбали музичний центр, в кожному класі є магнітофон. Почали працювати молоді вчителі – Пікуш Людмила Дмитрівна (1989рік) – педагог – організатор, Рудовол Наталія Петрівна

(1994) - учитель української мови та літератури, Гречанова Олена Олексіївна (2000- 2001 н. рік) – вчитель біології та хімії – заступник директора з 2009 року. Миколенко Євгенія Миколаївна (2002 рік) – вчитель історії та географії, Донець Юлія Вікторівна - вчитель початкових класів (2008 – 2009 н. р.), Немець Любов Олександрівна (2009- 2010 н. р.) – вчитель початкових класів, Панібудьласка Юлія Юріївна(2009 рік) – бібліотекар, Кисіль Руслана Сергіївна (2012 рік) – вчитель трудового навчання, інформатики.

2002 - в школі з'явився перший комп'ютер. Учителі починають проводити уроки з комп'ютерною підтримкою. Усі старі вікна замінені на сучасні енерго та теплозберігаючі. Замінили підлогу у майстерні. 2006 – сучасний комп'ютерний клас. Тепер у школі 10 комп'ютерів. Вводиться новий предмет – інформатика. 2011 рік – випускники озеленили шкільне подвір'я висадженням кущів роз.

2012 – постелили кахель у їдальні. Випускники школи заклали горіхову алею.

1 жовтня 2012 року в школі став до дії внутрішній туалет.

20 грудня 2016 року завезли до школи нові парти, стільці, дошки.